

de *lluita electoral*, que és així com li devem demostrar que li soms filles dilectes. Cal que com a veritables mares i ferventes filles catòliques anem a votar totes, puix que com a dones que soms, hem de saber valdre-nos dels drets que ens han estat donats.

A. P.

Com judiquen els polítics les eleccions del 16 de Febrer

Amb l'aplaudiment de públics numerosos han judicat la transcendència de les vinentes eleccions des de el punt de vista de la recta governació d'Espanya i en particular de Catalunya, coincidint amb el superior judici del Sant Pare i de l'Episcopat espanyol, entre altres, els polítics catalans senyors Ventosa i Calvell i Cambó, dels quals són els fragments que reproduim a continuació:

«Definim el sentit d'aquesta lluita electoral que s'apropa. En ella, com en totes les batalles, serà necessari que examinem dues coses: l'objectiu que volem aconseguir i la tàctica o el procediment necessari per arribar a aconseguir-lo.

Objectiu. Quin és l'objectiu? Jo crec que tothom el sent clarament; l'expressa amb paraules, i el proclama també tota la multitud amb el seu sentir, amb les converses que arreu de la ciutat, a les cases, als despatxos, als carrers, es sostenen. L'objectiu és derrotar les esquerres, les esquerres polítiques i socials, que es presenten coaligades davant de nosaltres.

Cap persona mitjanament observadora no pot desconèixer que hi ha arreu del país, arreu de Barcelona, arreu de Catalunya, arreu d'Espanya, un sentiment d'angoixa davant la possibilitat que puguin triomfar les esquerres; sentiment d'angoixa pel convenciment que, si vingués un triomf d'aquestes esquerres polítiques i socials, la Borsa acusaria en les seves cotitzacions la ruïna i la minva en el capital dels que tenen valors públics, que veurien disminuir el producte del seu estalvi i del seu esforç, l'activitat en els negocis i en la indústria, el valor de la propietat, la continuïtat i abundància del treball, que minvarien; totes les manifestacions de l'economia i de la vida acusarien la crisi de confiança pública, base indispensable de la prosperitat.

Però no n'hi ha prou amb assenyalar aquests símptomes de caràcter general.

N'hi ha prou amb recordar algunes coses de tothom conegudes.